

Gedeputeerde Staten**Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag****onderwerp**
Marinierskazerne Vlissingen**kenmerk**
20009143**behandeld door****verzonden**

Middelburg, 18 maart 2020

Geachte voorzitter,

Vorige week hebben wij als regio Zeeland een brief verstuurd aan het Kabinet, inzake de Marinierskazerne te Vlissingen. Hierbij ontvangt u een afschrift van deze brief.

Met vriendelijke groet,
gedeputeerde staten,

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter

A.W. Smit, secretaris

Gedeputeerde Staten**Ministerie van Algemene Zaken**T.a.v. minister-president drs. M. Rutte
Postbus 20001
2500 EA Den Haag

onderwerp	kenmerk	behandeld door	verzonden
Marinierskazerne Vlissingen	20008683		

Middelburg, 11 maart 2020

Geachte heer Rutte,

In de periode vanaf 21 januari 2020 hebben wij in verschillende brieven aan staatssecretaris Visser en uzelf onze inhoudelijke visie op het dossier marinierskazerne gegeven, en daarin aangegeven op grond van welke argumenten wij van mening zijn dat de redenen om een "dilemma" te zien, of zelfs voor een andere locatie te kiezen dan Vlissingen, niet valide zijn.

Tot nu toe hebben wij geen inhoudelijke schriftelijke reactie op die brieven ontvangen. Wij hebben geconstateerd dat het kabinet per brief de Tweede Kamer heeft geïnformeerd, en dat u daar op 5 maart 2020 tijdens een openbare bijeenkomst te Vlissingen een toelichting op heeft gegeven. Kennelijk is uw kabinet vanuit een andere zienswijze tot een ander besluit dan realisatie van de marinierskazerne in Vlissingen gekomen.

Dat neemt niet weg, dat het ons niet correct voorkomt wanneer de brieven, die wij in dit dossier gezonden hebben, inhoudelijk onbeantwoord zouden blijven. Wij zijn van mening dat de communicatie tussen contractpartners rechtstreeks dient te verlopen en dat het kabinet ook onderbouwd aan die contractpartners zal moeten uitleggen waarom het kabinet alsnog van plan is de gesloten overeenkomsten niet na te komen. Dat geldt ook in de situatie, zoals nu, dat wij constructief spreken met de heer Wientjes over compensatie voor de situatie dat de Staat definitief besluit die overeenkomsten niet na te zullen komen. Dat overleg richt zich immers slechts op één van beide voorgenomen besluiten.

Hoewel uw toelichting in Vlissingen zich vrijwel uitsluitend richtte op de personele component, schetst de motivatie richting Tweede Kamer drie onderdelen, namelijk personele, operationele, en financiële argumenten. De onderliggende stukken roepen bij ons onderstaande aanvullende vragen op. Wij verzoeken u die in uw antwoord op onze eerdere brieven ook inhoudelijk te beantwoorden.

De personele component heeft betrekking op de irreguliere uitstroom bij het Korps Mariniers. Die is vooralsnog niet groter dan bij vergelijkbare legeronderdelen. Weliswaar wordt in een van de bijlagen de verhuizing naar Vlissingen – vooral in combinatie met het gebrek aan interne communicatie daarover¹ - genoemd als een factor voor irreguliere uitstroom, maar dat is slechts één van zeer vele factoren.

- In hoeverre vormen al die andere factoren, zoals een veel bredere onbalans tussen werk en privé, een gevoel gebrek aan erkenning en waardering, alsmede de inhoud van de werkzaamheden en het werkplezier (bijlage 4) de werkelijke bedreiging voor de continuïteit van het Korps?
- In hoeverre is (de gebrekkige communicatie rond) de verhuizing naar Vlissingen de spreekwoordelijke “druppel” in plaats van de hoofdoorzaak?
- Welke acties zijn door de korpsleiding of het kabinet ondernomen om de bekendheid met Vlissingen en Zeeland te vergroten en de mogelijkheden voor partners als het gaat om wonen, leven en werken in Zeeland onder de aandacht te brengen?
- De Tijdelijke Reorganisatie Medezeggenschap Commissie heeft kennelijk een aantal adviezen opgesteld, met daarin onder meer voorstellen om het effect van de verhuizing op behoud en werving van mariniers mogelijk te mitigeren. Wat is er met deze adviezen gedaan, en wat zouden de financiële consequenties daarvan zijn? Kunnen wij kennis nemen van het rapport van de TRMC?

In 2012 is al aangegeven dat de werving van het Korps zich zou concentreren op zuidwest-Nederland, juist om te anticiperen op de verhuizing. Kunt u aangeven welke concrete activiteiten sindsdien zijn verricht om de werving op zuidwest-Nederland te concentreren, en welk effect die gehad hebben?

In 2012 is al aangegeven dat een gedwongen verhuizing zal leiden tot een tijdelijke dip in het personeelsbestand. In de Kamerbrief lezen wij dat het inderdaad ca 5 á 10 jaar zal duren om de ervaring weer op te bouwen, die nu mogelijk verloren gaat. Waarom krijgt die tijdelijke dip, die al in 2012 werd voorzien – en waar toen al oplossingen voor zijn aangedragen – nu het gewicht van een “risico voor het voortbestaan van het Korps”?

Wanneer het gaat om de operationele aspecten meldt de Kamerbrief dat de functionele eisen zijn veranderd, bijvoorbeeld als het gaat om mogelijkheden om op squadronniveau te oefenen in plaats van op pelotonsniveau. De mogelijkheden daarvoor zouden in Zeeland minder voorhanden zijn. Deze behoefte is niet met ons gedeeld en dus ook niet samen met ons onderzocht, maar wordt nu wel opgevoerd als argument tegen de verhuizing naar Vlissingen. Wat is de reden dat hieromtrent niet met ons is overlegd?

Met betrekking tot de financiële aspecten merkt het kabinet in de Kamerbrief op dat realisatie in Nieuw-Milligen “niet duurder” zal zijn dan doorgaan in Vlissingen. Wij horen overigens bij geruchte dat het kabinet opnieuw alternatieve locaties onderzoekt, dus dat ook Nieuw-Milligen als beoogde vestigingsplaats nog niet vast zou staan. Klopt dat? Blijft de financiële conclusie overeind dat Nieuw-Milligen, of een ander alternatief, “niet duurder” is dan doorgaan in Vlissingen, wanneer u rekening houdt met de daadwerkelijke schade die samenhangt met alleen al het niet doorgaan van de bouw van de kazerne, zoals directe investeringen, bijkomende kosten en indirecte kosten zoals gederfde inkomsten uit OZB?

¹ “Een ander voorbeeld is het gebrek aan informatie over de verhuizing naar Vlissingen. De interne berichtgeving is te summier; de meeste informatie bereikt hen via de media en afgaand op deze informatie wordt door onze doelgroep betekenis gegeven aan de impact van deze verhuizing op hun leven. Door het gebrek aan interne communicatie mist de doelgroep aandacht en erkenning van hun situatie in relatie tot de verhuizing. Door een niet tijdige en kwalitatief lage verstrekking van gewenste informatie komt een dergelijk plan als een shock en roept het weerstand op.” (bijlage 4, pag 14)

Wij vernemen uw reactie op onze eerdere brieven en bovenstaande vragen graag op korte termijn.

Hoogachtend,

Gedeputeerde Staten van Zeeland, Burgemeester en Wethouders van Vlissingen,

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter

drs. A.R.B. van den Tillaar, burgemeester

A.W. Smit, secretaris

mr. drs. ing. M. van Vliet, secretaris

Waterschap Scheldestromen,

dr. A.P.M.A. Vonck
secretaris-directeur

~~mr. drs. A.J.G. Poddelaars~~
dijkgraaf